

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Treści programowe:

Przyroda

Przyroda wiosną

- poznawanie, w sposób bezpośredni (wycieczka do gospodarstwa agroturystycznego) lub pośredni (film, książka), zwierząt hodowanych na wsi – zarówno osobników dorosłych, jak i ich potomstwa; nazywanie ich miejsc zamieszkania; naśladowanie ruchów i głosów
- wyjaśnienie roli zwierząt hodowanych na wsi – określanie korzyści, jakie ma człowiek z ich hodowli (np. gęś – pierze, baran – wełna itp.).

W świecie techniki

Działalność konstrukcyjno-techniczna

- poznawanie różnych narzędzi, bezpieczne korzystanie z nich.

Procesy poznawcze

Myślenie (logiczne)

- tworzenie ciągów słów na zasadzie skojarzeń (np. ryba – woda – statek...)
- tworzenie uogólnień do podanych nazw przedmiotów, roślin, zwierząt.

Aktywność językowa

Słownictwo

- stosowanie pojęć ogólnych (np.: *ubrania, owoce, zwierzęta* itp.).

Początkowa nauka czytania i pisania

Słuch fonematyczny

- wyodrębnianie ze słów głosek: w nagłosie, wygłosie, śródgłosie.

Próby czytania

- rozpoznawanie i nazywanie małych liter i wielkich liter: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, ł, m, n, o, p, r, s, t, u, w, z, ż
- czytanie sylab, wyrazów (o prostej budowie fonetycznej)
- układanie nazw obrazków z liter, odczytywanie ich
- czytanie krótkich tekstów o prostej budowie fonetycznej.

Przygotowanie do pisania

- odróżnianie druku od pisma
- dysponowanie sprawnością całego ciała, w tym sprawnością rąk
- wykonywanie ćwiczeń grafomotorycznych
- budzenie zainteresowania podejmowaniem prób pisania.

Elementy matematyki

Klasyfikowanie

- klasyfikowanie tych samych obiektów wielokrotnie, każdorazowo według innych cech.

Mierzenie długości, szerokości, wysokości

- mierzenie długości (szerokości) za pomocą sznurka, dłoni, stopa za stopą, krokami.

Działalność plastyczna

Zainteresowania plastyczne

- poznawanie za pomocą dotyku różnych faktur papieru: szorstki, gładki, śliski, chropowaty itp.
- malowanie palcem, dłonią, gąbką, dużym pędzlem i małym pędzlem na papierze o różnych formatach, z wykorzystaniem całej powierzchni
- dbanie o estetykę prac plastycznych i otoczenia, w których powstają.

Aktywność ruchowa

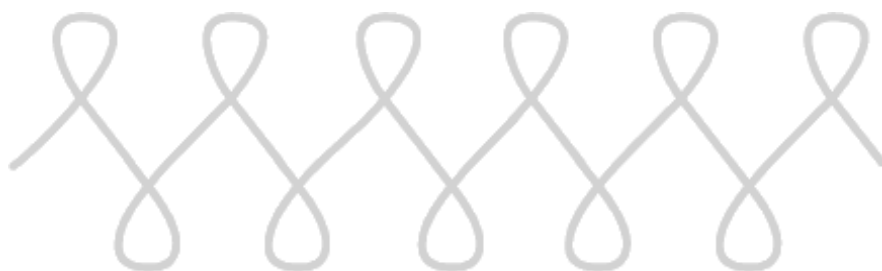
Sprawność ruchowa

- uczestniczenie w ćwiczeniach gimnastycznych z wykorzystaniem standardowych metod, metody R. Labana i innych metod twórczych – W. Sherborne, A. i M. Kniessów, C. Orffa

Zamierzenia wychowawczo-dydaktyczne (cele główne):

- rozwijanie mowy,
- poznawanie zwierząt z wiejskiego podwórka,
- rozwijanie umiejętności analizy i syntezy słuchowej,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter,
- rozwijanie umiejętności mierzenia,
- mierzenie długości stopami, krokami,
- rozwijanie sprawności fizycznej,
- rozwijanie szybkiej reakcji na ustalone sygnały,
- rozwijanie umiejętności stosowania różnego metrum podczas rytmiczowania tekstu,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- poznawanie nowej techniki plastycznej,
- poznawanie produktów otrzymywanych od zwierząt z wiejskiego podwórka,
- utrwalanie nazw zwierząt z wiejskiego podwórka,
- zachęcanie do wspólnego działania,
- poznawanie narzędzi ogrodniczych potrzebnych na wsi i ich zastosowania.

Nauczycielki: Małgorzata Palenceusz , Agnieszka Charytonow

Rysuj po śladzie drogę kury do kurnika.

Odpowiedz na pytania, a następnie wysłuchaj opowiadania Małgorzaty Strękowskiej- Zaremby Uparty kogut.

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znacie takie zwierzęta?

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam

wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczkę, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.

Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast

zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsienki, kaczkę i kaczkę. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.

– To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.

– Prześlizgnął maluszek – stwierdziła z podziwem mama.

Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.

– Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata.

Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.

– Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłem w czerwonym kapeluszu – powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco. Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparto ptaszysko nie odstępowało jej na krok.

– Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.

– Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.

– Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.

– Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.

– No właśnie! – powiedziała stanowczo mama. Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie. Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została użądlna w stopę. Woląła przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądają i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furtki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Woląła tego unikać. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot.

Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.

– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.

– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama. Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

• Rozmowa na temat opowiadania.

-Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?

-Z kim bawił się Olek?

-Co robiła Ada?

-Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?

-Czym zajęli się tata z wujkiem?

-Jak mama przechytryła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

Postaraj się przeczytać krótkie czytanki na dole obrazka (dwie kartki).

U cioci i wujka na wsi kury i inne ptaki.
Jest młoda koza z rogami.
Mama dawno nie była na wsi.

Jakie zwierzęta spotykamy na wsi?

Kury podreptały do kurnika. Obok
mamy pozostał tylko kogut. Wbijał
wzrok w wielkie koła na jej sukience.

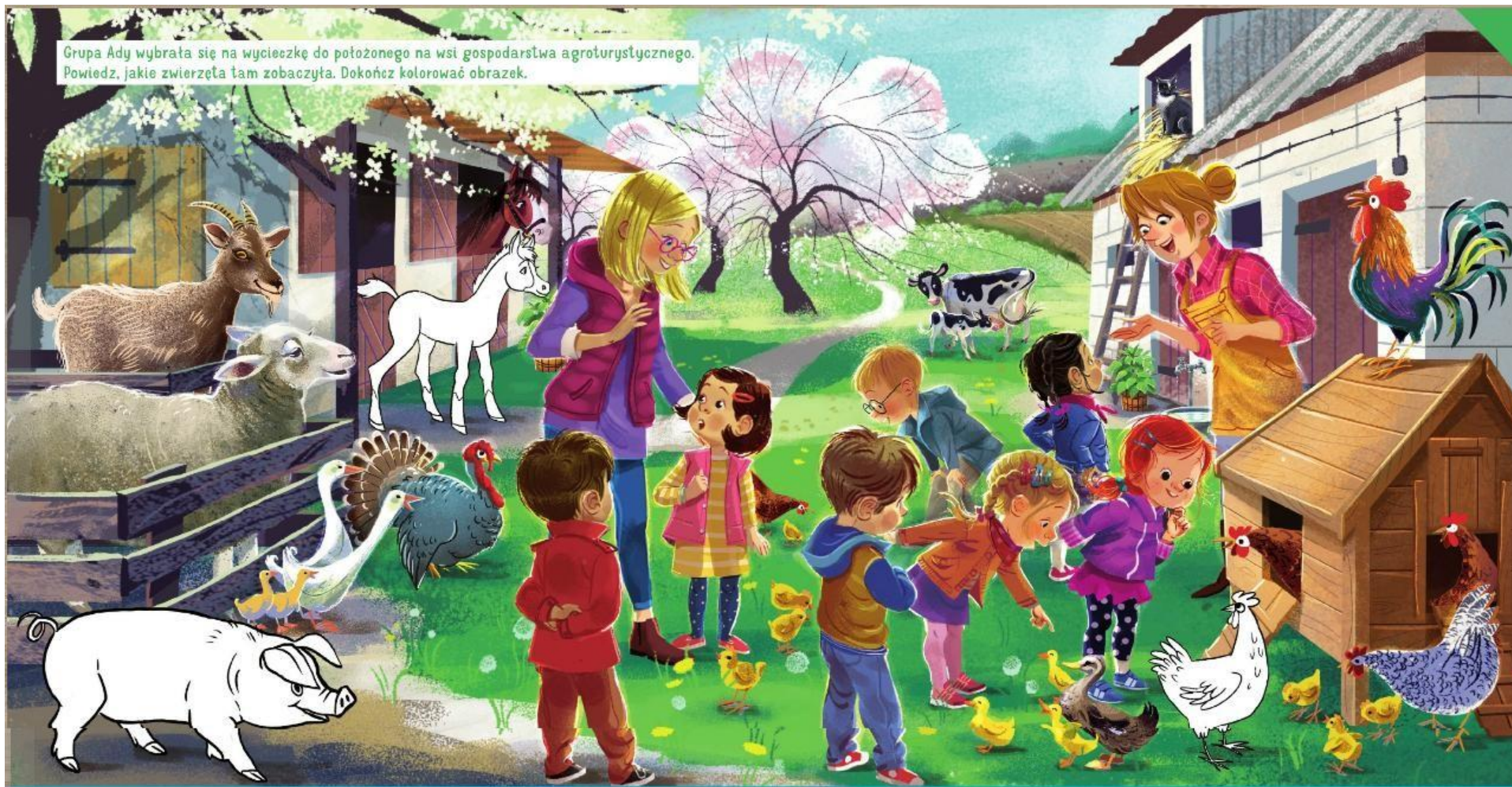
Kim zainteresował się kogut? Dlaczego?

Mama była w domu. Postanowiła, że pospaceruje — do sadu, do taty i wujka. Furka do sadu była niedaleko kurnika. A w kurniku był kogut.

Ta droga .odpadała. Dlatego mama pokonała plot. Nie było to iatwe w sukience. Była pewna, że uciekła kogutowi. Akogut byłtuż-tuż.

Grupa Ady wybrała się na wycieczkę do położonego na wsi gospodarstwa agroturystycznego. Powiedz, jakie zwierzęta tam zobaczyła. Dokończ kolorować obrazek.

Grupa Ady wybrała się na wycieczkę do położonego na wsi gospodarstwa agroturystycznego. Powiedz, jakie zwierzęta tam zobaczyła. Dokończ kolorować obrazek.

Obejrzyj obrazki i nazwij przedstawione na nich zwierzęta. Odszukaj te zwierzęta na dużym obrazku.

Obejrzyj obrazki i nazwij przedstawione na nich zwierzęta. Odszukaj te zwierzęta na dużym obrazku.

Odkrywanie litery ż: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Zadania na kolejnej stronie.

ż Ż

ż Ż

żubry

żu-bry

ż-u-b-r-y

żubry

Pokoloruj na niebiesko litery ż, Ż w podanych wyrazach.

garaże żaba

Żaneta żart

noże bagaże

abazur łoże

jeżyny jeże

małża pożar

twarożek żyła

Grażyna żagle

Bożena rożen

nosorożec żur

mrożonki wieża

żubry żel

Podziel nazwy zdjęć na głoski. Zaznacz na niebiesko okienka - miejsca występowania głoski ż.

Przeczytaj.

ża żo że ży żi żu aż oż eż iż

To Ada, Olek, tata taty i mama taty. A tam?

To żubry. Co robi duży, dorosły żubr?

A co – młode żubra?

Żubr – co o nim wiemy?

Odpowiedz na pytania dotyczące obrazka

- Jakim zwierzętom przyglądają się Olek, Ada i dziadek?
- Czy żubry żyją wolno?

Analiza i synteza słuchowa słowa żubry.

Podziel słowo *żubry* na sylaby.

Podziel słowo *żubry* na głoski.

Policz, ile w słowie *żubry* jest sylab, a ile głosek.

Wymień inne słowa, w których głoskę *ż* słychać na początku (*żaba, żurek, żyrafa...*), w środku (*leżak, jeżyny, kałuża...*). Zwróć uwagę, że głoska *ż* na końcu słowa jest często słyszana jak głoska *sz*, np. w słowie *garaż*.

Budowanie schematu słowa *żubry*. (potrzebne będzie kilka kartoników- wyciętych z kartki prostokątów o takiej samej wielkości)

Ułóż tyle kartoników, ile sylab słyszysz w słowie *żubry*. Rozsuń te kartoniki i wymawiaj sylaby głośno.

Następnie ułóż tyle kartoników, ile głosek słychać w słowie *żubry* – wymawiaj głoski głośno, dotykając kolejno kartoników.

Budowanie schematu słowa *Żaneta*.

„Niedaleko domu dziadków Ady i Olka mieszka dziewczynka o imieniu *Żaneta*.

Podziel imię *Żaneta* na sylaby i na głoski.

Ułóż z kartoników schemat imienia. (najpierw sylaby, potem głoski)

Określanie rodzaju głoski ż.

Wypowiedz głoskę ż:

długo: żżżyyyy...

krótko: ż, ż, ż, ż...

Głoska ż jest spółgłoską i oznaczamy ją na **niebiesko**.

Ułóż schematy słów *żubry*, *Żaneta*, *garaż*. Pomaluj miejsca głoski ż, oczywiście niebieskim kolorem .

Odkrywanie litery ż, Ż.

Przyjrzyj się małej i dużej literze: **ż**, **Ż**. Opowiedz jak wyglądają i jaką literę przypominają.

Czy wiesz, kiedy używamy wielkiej litery?

Rysuj palcem kształty litery I - małej i wielkiej. Pisz litery , po śladach , a potem - samodzielnie.

"

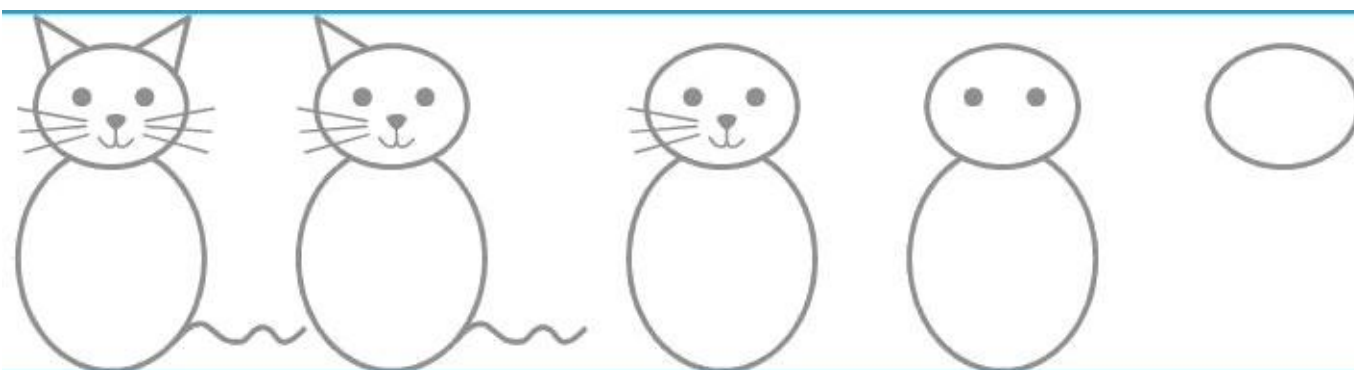
Kura gdacze, kaczka kwacze –
goni kurę mokrą raczej.
Gęś też syczy, kogut pieje.
Gwałtu! Rety! Co się dzieje?
Ryczy krowa, świnia kwiczy,
a indyk się rozindyczył.
Kot mysz goni, głośno miauczy.
– Dość awantur! Już wystarczy!
Tak pies Burek głośno szczeka
i już słyhać go z daleka.
Koza meczy:
mee, mee, mee...
– Czego psisko mądrzy się?
Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!
Wyszły z mody awantury!
A sio, gęsi, a sio, kury! –
Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.
– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!
Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.

Pytania do wiersza:

- Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?
- Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?

Postaraj się wymienić jak najwięcej zwierząt występujących w wierszu.

Naśladuj głosy zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otocz zieloną pętlą zwierzęta, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą te, które mają cztery nogi. tak nazywamy zwierzęta. które są u pierwszej pętli a jak nazywamy zwierzęta które są u drugiej pętli ?

Dokończ rysować kotki wg wzoru. Pokoloruj drugiego kotka od lewej strony.

To młode krowy, konia i owcy.

Prosiaki i mama obok korytka.

Ada dotyka cielaka.

Żaba obserwuje krowy na pastwisku.

Mierzenie długości.

Zmierz szerokość dywanu stopa za stopą (palce jednej stopy dotykają piąty drugiej stopy) i głośno licz.

Niech szerokość dywanu zmierzy też któreś z Twoich rodziców.

- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?
 - Czy wasze stopy są jednakowej długości?
- Zmierz długość dywanu krokami. Niech zrobi to też któreś z domowników.
- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?
 - Z czym jest związana długość waszych kroków? (*Ze wzrostem*).

Czy wiesz co to za przedmiot?

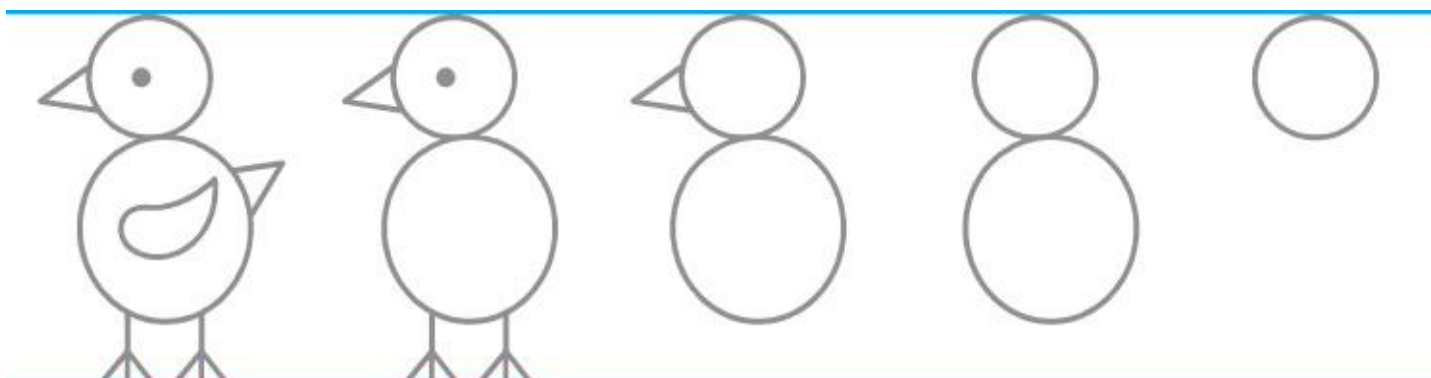
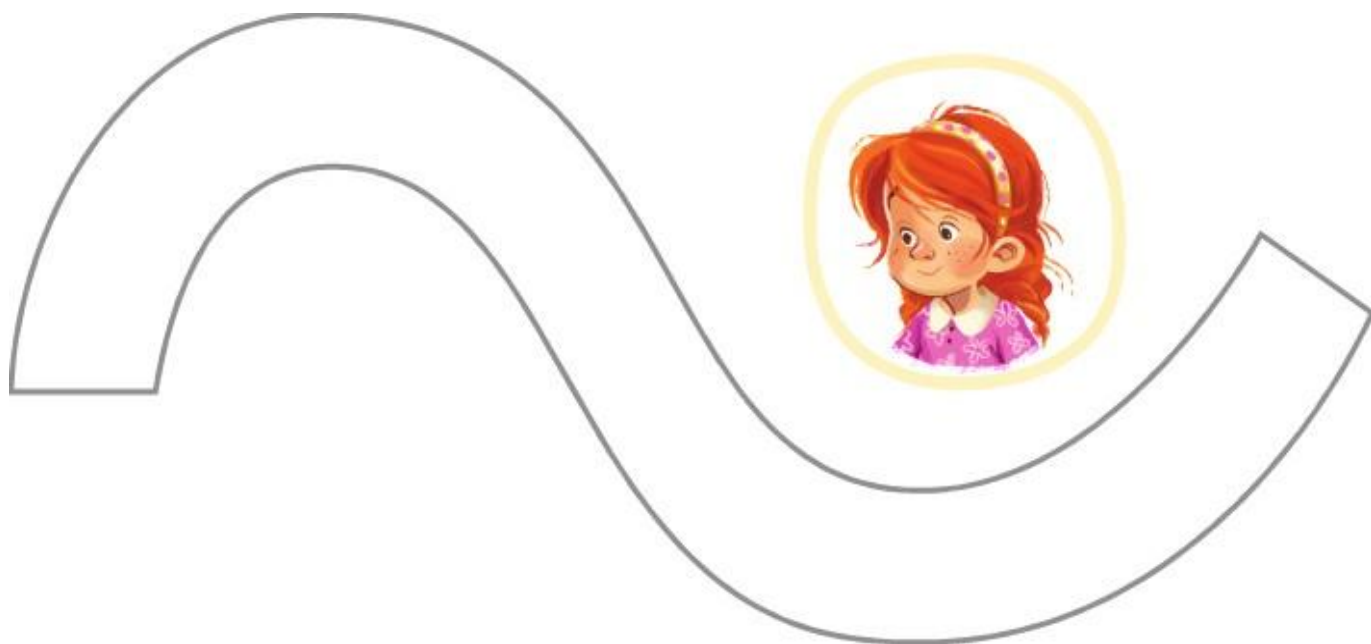
--	--	--	--	--	--	--

wpisz tu odpowiedź

Z pomocą rodzica zmierz linijką długość małego dywanu. Jaką ma długość?

Czym jeszcze możesz zmierzyć długość? (*miara krawiecka, metrówka...*)

Ada i Olek zastanawiają się która tasiemka jest dłuższa. Ada uważa, że pierwsza, a Olek, że druga. Zastanów się jak to sprawdzić . Pokoloruj tasiemki.

Dokończ rysować kurczaczki według wzoru. Po koloruj trzeciego kurczaczka od prawej strony .

Ćwiczenia gimnastyczne (będą potrzebne gazeta, tamburyn, gwizdek)

Część wstępna.

- Zabawa ożywiająca.

Dziecko biega i potrząsaniem gazetami trzymanymi oburącz w górze. Na mocne uderzenie w tamburyn i zapowiedź: *Burza*, zatrzymują się i – przyjmując dowolną pozycję – chronią się przed zmoknięciem, wykorzystując gazetę.

Część główna.

- Dziecko staje w rozkroku, trzymając oburącz złożoną gazetę – w skłonie w przód wymachuje gazetą w tył i w przód. Po kilku ruchach prostują się i potrząsa gazetą w górze.
- Wykonuje klęk podparty, dłonie ma na gazecie, skierowane palcami do wewnątrz – przy zgiętych w łokciach rękach opada tułowiem w przód, dotkają gazety brodą i powracają do pozycji wyjściowej.
- W leżeniu przodem – unosi gazetę trzymaną za końce oburącz (ręce zgięte w łokciach, skierowane w bok), dmucha na gazetę i wprowadza ją w ruch.
- Kładzie gazetę na podłodze, zwija ją po przekątnej w rulonik i przeskakuje przez niego bokiem z jednej strony na drugą, od jednego końca do drugiego
- W staniu, rulonik trzyma za końce, z przodu – przekłada nogę przez rulonik, wytrzymuje w staniu jednoonóż, wykonując dowolne ruchy uniesioną nogą, a następnie tą samą drogą przejście do pozycji wyjściowej (ćwiczenie należy wykonać prawą nogą i lewą nogą, na zmianę).
- Ugniata gazetę tak, aby powstała kulki (piłka) – rzuca kulką i chwyta ją w miejscu, w chodzie, w biegu; rzuca i chwyta, wykonując dodatkowe zadania, np.: przed chwytem wykonuje klaśnięcie, dotyka ręką podłogi, robi rękami młynek, wykonuje obrót itp.
- Maszeruje z kulką na głowie.

Część końcowa.

- Ćwiczenia korektywne i uspokajające.

Dziecko maszeruje we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzi do siadu skrzyżnego.

- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.
- W siadzie podpartym, kolana ma rozchylone, kulkę położoną między stopami – podrzuca kulkę stopami, chwyta rękami.
- W marszu, kulka trzymana w dłoni (prawej, lewej) – ćwiczenie oddechowe – wykonuje wdech nosem i próbuje zdmuchiwać kulkę z dłoni.

Przeczytaj i wpisz odpowiednie liczby

3 koguty i 4 koguty – ile to razem?

$$\square + \square = \square$$

4 krowy i 4 krowy – ile to razem?

$$\square + \square = \square$$

3 kury i 7 kur – ile to razem?

$$\square + \square = \square$$

4 konie i 6 koni – ile to razem?

$$\square + \square = \square$$

2 barany i 4 barany – ile to razem?

$$\square + \square = \square$$

Poproś rodziców o wyjaśnienie znaczenia znanych przysłów ze zwierzętami

Gdyby kózka nie skakała, to by nóżki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Nie kupuj kota w worku.

Dopowiedz z czyn kojarzą Ci się podane zwierzęta

(przykłady z wierszy, z bajek, opowiadań).

kaczka – (dziwaczka)

kaczątko – (brzydkie)

koza (kozucha) – (kłamczucha, koza Melania)

kot – (Filemon, w butach, kocioludek,)

kurka – (Czubatka)

świnka- (trzy świnki)

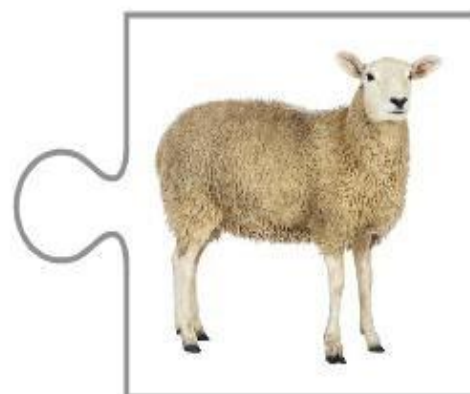
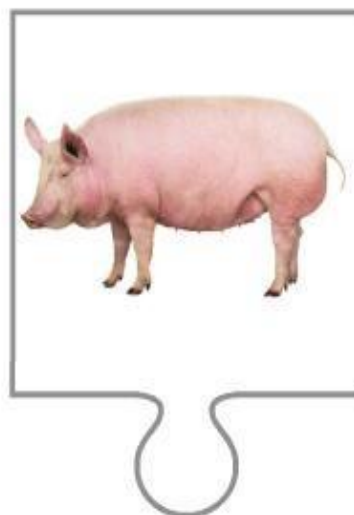
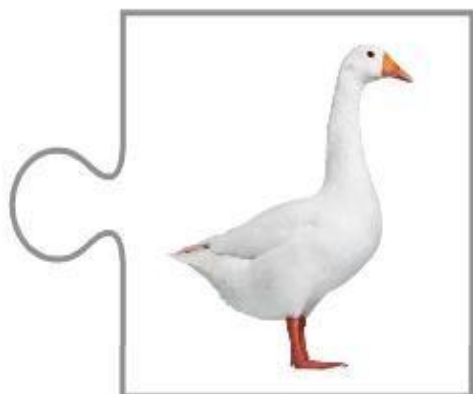
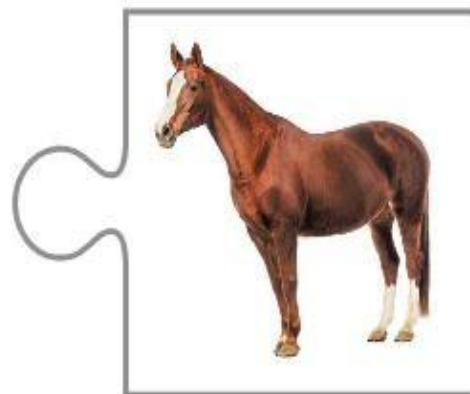
Praca plastyczna: zwierzę z wiejskiego podwórka. Potrzebne będą: kartka, białe serwetki, klej, farby plakatowe, pędzel.

Sposób wykonania:

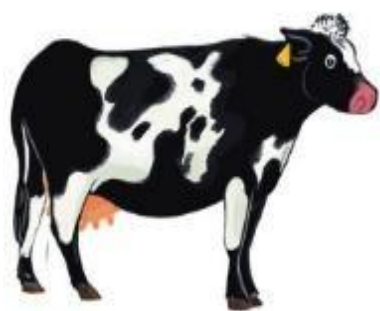
- Przyklejanie na kartkach pogniecionych białych serwetek, wypełnianie nimi całej powierzchni kartki.
- Malowanie tła farbą w jasnym kolorze.
- Malowanie farbami plakatowymi zwierząt wybranych przez dziecko
- Oglądanie powstałej pracy.
- Porządkowanie miejsc pracy.

Wypowiedz się, dlaczego właśnie te zwierzęta znalazły się na ich obrazkach.

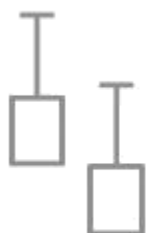
Pokoloruj jednakowo puzzle ze zdjęciami dorosłych zwierząt i puzzle ze zdjęciami ich dzieci.
Nazwij mamy i ich dzieci.

Obejrzyj duży obrazek. Odszukaj na nim ślady zwierząt. Połącz obrazki zwierząt z ich śladami.

PRACE WYKONYWANE NA WSI

W każdym kolejnym polu narysuj o jedną łopatę więcej niż w poprzednim.

łopata

taczka

grabie

motyka